

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 6Co/206/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4108207550
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marta Polyáková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4108207550.5

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marty Polyákovej a sudkýň JUDr. Dagmar Podhorcovej a JUDr. Ingrid Doležajovej, v právnej veci žalobcu: Západoslovenská distribučná a.s., so sídlom Bratislava, Čulenova 6, IČO: 36 361 518, proti žalovanému: V. M., bytom M. R., Na V. R. XXX, zast. JUDr. Alexandrom Endrödom, advokátom so sídlom v Nitre, Mostná 42, o zaplatenie 3.635,56 eura, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Nitra z 5. júna 2018 č. k. 7C/120/2008-564 v spojení s jeho opravným uznesením zo 4. júla 2018 č. k. 7C/120/2008-571 takto

rozhodol:

I. Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie potvrdzuje.

II. Žalobcovi nepriznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením v spojení s jeho opravným uznesením (ďalej len „napadnuté uznesenie“) súd prvej inštancie priznal štátu právo na plnú náhradu trov konania. Rozhodnutie právne oprel o ust. § 256 ods. 1, § 258 ods. 1, § 259 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Argumentoval, že dňa 07. 03. 2008 bola doručená žaloba, ktorou sa žalobca domáhal zaplatenia sumy 3635,56 eura s príslušenstvom. Uznesením Krajského súdu Nitra 6Co/134/2016-495 zo dňa 10. 05. 2017 odvolací súd pripustil späťvzatie žaloby, rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a konanie zastavil. V konaní uznesením zo dňa 18. 07. 2012 č. k. 7C/120/2008-347 priznal v konaní ustanovenému znaleckému ústavu znalečné vo výške 691,18 eura, ktoré bolo čiastočne pokryté zloženými preddavkami vo výške 260 eur a v časti 431,18 eura bolo vyplatené z rozpočtových prostriedkov súdu. Nakoľko v konaní vznikli trovy štátu predstavujúce znalečné hradené čiastočne z rozpočtových prostriedkov súdu má štát plnú náhradu týchto trov proti strane, ktorá zastavenie konania zavinila. Zastal názor, že žalovaný zavinil zastavenie konania, preto štátu priznal nárok na náhradu trov v plnom rozsahu.

1. Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie žalovaný domáhajúc sa jeho zrušenia. Namietal, že druhoінштанčný súd v rozhodnutí, ktorým sa skončilo, nerozhodol o nároku na náhradu trov konania. Zastal názor, že súd prvej inštancie nemôže po skončení konania samostatným uznesením rozhodovať o nároku na náhradu trov konania niektorej zo strán sporu, ale iba o jej výške. Napadnuté uznesenie preto prekračuje právomoci súdu. Namietal ďalej nesprávny procesný postup súdu vo veci vedúci k záveru o zavinení zastavenia konania zo strany žalovaného. Súd prvej inštancie mal procesné zavinenie zastavenia konania v zmysle ust. § 256 ods. 1 CSP skúmať zo všetkých dostupných hľadísk. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd tak, že v odvolacom konaní úspešnému žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, i keď s ohľadom na výsledok odvolacieho konania principiálne by bolo namieste priznanie náhrady trov odvolacieho konania žalovanému podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP. V danej veci však možnosť priznania náhrady trov konania vylučovala skutočnosť, že žalovanému v odvolacom konaní preukázateľne žiadne trovy nevznikli, čím bol daný dôvod pre aplikáciu čl. 4 CSP. Vyzdvihol, že dvakrát uspel v konaní pred prvoinšтанčným súdom, bol presvedčený o svojom úspechu i dovolacom konaní, nikdy neuznal oprávnenosť nárokov zo žaloby.

Správanie, ktoré má spôsobiť zastavenie konania a má ísť na ľarchu žalovaného, musí byť výlučne správaním samotného žalovaného a nie inej osoby alebo správanie oboch strán sporu. Dňa 21. 03. 2016 Najvyšší súd SR uznesením č. k. 3Cdo 283/2014 zrušil právoplatný a vykonateľný rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 6Co/82/2014-439 zo dňa 30. 04. 2014 z dôvodu nezákonného postupu krajského súdu v konaní a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Zároveň uložil odvolaciemu súdu v novom rozhodnutí znova rozhodnúť o trovách pôvodného aj dovolacieho konania. Odvolací súd v rámci nového rozhodnutia rozhodol o trovách iba v tej časti, že žalobcovi náhradu trov nepriznal. Ďalej namietal, že súd nezohľadnil, že v exekučnom konaní nemal slobodnú vôľu rozhodovať sa o postupe v prebiehajúcom súdnom konaní, ale musel plniť to, čo mu bolo exekučným príkazom uložené. Zvýraznil, že poverenie na vykonanie exekúcie vydal Okresný súd Nitra dňa 24. 05. 2016 na základe exekučného titulu - rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 6Co/82/2014-439 zo dňa 30. 04. 2016, ktorý bol dňa 21. 03. 2016 Najvyšším súdom SR zrušený. Žalobca o podanom dovolaní vedel, napriek tomu podal návrh na vykonanie exekúcie. Žalobca si mal preveriť výsledok dovolacieho konania pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie, pretože v čase podania návrhu na vykonanie exekúcie už exekučný titul neexistoval. Krajský súd v Nitre bol o uvedenom informovaný už dňa 07. 04. 2016, takmer rok nevedel doručiť predmetné rozhodnutie stranám sporu. Žalovaný ako strana sporu dobrovoľne nesplnil žalovaný nárok, v exekučnom konaní uhradila vymáhanú sumu jeho manželka, s čím on nesúhlasil. Aktívne pokračoval v súdnom konaní až do účinného späťvzatia návrhu žalobcom.

2. K odvolaniu žalovaného sa žalobca písomne nevyjadril.

3. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP), viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP) prejednal odvolanie žalovaného bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

4. Podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplní na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

5. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania potistrane.

6. Podľa § 258 ods. 1 a 2 CSP, svedkovi môže súd ako svedočné priznať náhradu účelne vynaložených hotových, preukázaných a uplatnených výdavkov spojených s jeho výsluchom. (2) Náhradu účelne vynaložených hotových, preukázaných a uplatnených výdavkov súd prizná aj znalcovi, ak bol vyslúchnutý podľa § 208 ods. 3.

7. Podľa § 259 CSP, ak pri dokazovaní vznikne povinnosť, ktorá je spojená s výdavkami inej osoby, má táto osoba tie isté práva a povinnosti pri ich uplatnení ako svedok.

8. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

9. Podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. súd prizná strane náhrady trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

10. Trovy konania sú výdavky, ktoré vznikajú subjektom konania pri uskutočňovaní jednotlivých procesných úkonov počas konania. Plnia dôležité funkcie pri prevencii a sú zároveň aj sankciou za neúspech v konaní, alebo za chybné vedenie konania. Trovy konania chránia pred šikanóznym vedením sporov a svojvoľným uplatňovaním alebo bránením práva. Za trovy konania sa považujú len tie výdavky, ktoré vznikli od momentu začatia konania do jeho skončenia, resp., ktoré vznikli aj pred začatím konania, ale ich vynaloženie bezprostredne súvisí s konaním.

11. Ustanovenie § 256 ods. 1 CSP vychádza pri náhrade trov konania zo zásady procesného zavinenia. Ak dôjde k zastaveniu sporového konania v dôsledku späťvzatia žaloby, potom je povinnosťou súdu pri rozhodovaní o trovách konania skúmať procesnú zodpovednosť pri zastavení konania na

oboch procesných stranách, teda aj na strane žalobcu, aj na strane žalovaného. Zásada procesnej zodpovednosti za zavinenie vyjadrená v § 256 CSP znamená, že trovy je povinná nahradiť tá zo strán, ktorá zavinila, že vznikli. Pojem „procesné zavinenie“ sa posudzuje výlučne z procesného hľadiska a je nevyhnutné vykladať ho komplexne a extenzívne. Zásada procesnej zodpovednosti je inštitútom procesného práva, a preto rozhodujúcimi skutočnosťami na posúdenie tejto zodpovednosti sú tie, ktoré vznikli po začatí sporu. Ide o sankčnú náhradu trov konania, ktoré by pri jeho riadnom priebehu nevznikli a ukladá sa rozhodnutím súdu tomu, kto ich vznik zavinil, pričom sa prisudzuje bez ohľadu na meritórny výsledok sporu. Zavinenie však nie je možné interpretovať v doslovnom jazykovom zmysle, ale vo vzťahu príčinnej súvislosti, v ktorom príčinou je správanie sa strany sporu, (teda aj jej prejav vôle spočívajúci v späťvzťatí žaloby) a dôsledkom je vznik trov protistrany. Pokiaľ jedna procesná strana zaviní, že konanie muselo byť zastavené, pričom o veci nemôže byť meritórne rozhodnuté a zistené, či bola žaloba podaná dôvodne, vzniká jej zásadne povinnosť nahradiť druhej procesnej strane trovy konania.

12. V kontexte skúmania podmienok procesného zavinenia zastavenia konania odvolací súd posudzoval procesnú zodpovednosť strán aplikáciou ustanovenia § 256 ods. 1 CSP. Z obsahu spisu je zrejmé, že žalobca doručil Okresnému súdu Nitra žalobu dňa 07. 03. 2008, ktorou sa domáhal zaplata sumy 3635,56 eura s príslušenstvom. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací uznesením č. k. 6Co/134/2016-495 zo dňa 10. 05. 2017 pripustil späťvzatie žaloby žalobcom, rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a konanie zastavil. Obsah spisu preukazuje, že žalobu žalobca vzal späť z dôvodu, že žalovaný uhradil žalovanú istinu v priebehu exekučného konania vedeného na podklade právoplatného a vykonateľného rozsudku Krajského súdu v Nitre zo dňa 30. 04. 2014 č. k. 6Co/82/2014-439.

13. Odvolací súd v zhode so súdom prvej inštancie dospel k záveru o nutnosti aplikácie § 256 ods. 1 CSP v spojení s § 258 a § 259 CSP pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania štátu v posudzovanej veci. Niet totiž pochyb, že žalovaný uhradením žalovanej istiny v priebehu exekučného konania zavinil z procesného hľadiska zastavenie konania, z ktorého dôvodu štátu vznikol nárok na náhradu trov konania. Je tomu tak z dôvodu, že v konaní súd prvej inštancie uznesením zo dňa 18. 07. 2012 č. k. 7C/120/2008-347 priznal ustanovenému znaleckému ústavu znalečné vo výške 691,18 eura, ktoré bolo čiastočne pokryté zloženými preddávkami vo výške 260 eur a v časti 431,18 eura bolo vyplatené z rozpočtových prostriedkov súdu. Nesporne teda v konaní vznikli trovy štátu predstavujúce znalečné uhradené čiastočne z rozpočtových prostriedkov súdu v sume 431,18 eura, preto má štát plnú náhradu týchto trov proti žalovanému, ktorý je tou stranou sporu, ktorá zavinila z procesného hľadiska zastavenie konania. Z uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne v zmysle § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

14. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd tak, že v odvolacom konaní úspešnému žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, i keď s ohľadom na výsledok odvolacieho konania principiálne by bolo namieste priznanie náhrady trov odvolacieho konania žalobcovi podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP. V danej veci však možnosť priznania náhrady trov konania vylučovala skutočnosť, že žalobcovi v odvolacom konaní preukázateľne žiadne trovy nevznikli, čím bol daný dôvod pre aplikáciu čl. 4 CSP.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP); povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba, jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).